

brug, jfr. herom folketingsudvalgsbetænkning af 6. december 1963.

Af de nævnte midler ydes der derhos af staten for tilsvarende ejendomme i købstæderne et tilskud til delvis dækning af den kommunale grundskyld. Tilskuddet beregnes med 6 $\frac{0}{00}$ af grundværdien efter fradrag for forbedringer, dog højst af den del deraf der ikke overstiger grundbeløbet med tillæg efter statsejendomsskattelovens § 56.

Endelig gælder for de samme ejendomme, som omfattes af de nævnte landbrugsministerielle ordninger, at de i henhold til lov nr. 410 af 18. december 1963 tillige er fritaget for statsgrundskylden og grundstigningsskyld for skatteåret 1964-65. For de pågældende ejendomme i købstæderne fritages dog kun for statsgrundskylden af den del af grundværdien efter fradrag for forbedringer, der ikke overstiger grundbeløbet med tillæg, og i tilsvarende omfang fritages for grundstigningsskylden.

Spørgsmålet om tilvejebringelsen af en mere rationel ordning for eventuelle lempelser fremover af landbrugets grundskatter — muligvis i retning af en fælles ny konjunkturbestemt ordning og i alt fald med begrænsning af lempelsen til i alle tilfælde kun at angå den landbrugsmæssige værdi — er blandt de spørgsmål, udvalget også har fået til opgave at undersøge. Efter at den almindelige vurdering nu er blevet udskudt et år, og der derhos må påregnes en omlægning af ejendomsbeskatningen, eventuelt med bortfald af statsgrundskylden, har udvalget imidlertid fundet det hensigtsmæssigt

at udskyde behandlingen af lempelsespørgsmålet, således at behandlingen heraf sker sammen med udvalgets behandling af spørgsmålet om den nærmere indretning af den fremtidige kommunale ejendomsbeskatning, således at ændringerne på disse punkter koordineres, og ikrafttræden af nyordningerne udskydes til efter 13. alm. vurdering, d. v. s. til skatteåret 1966-67.

Udvalget går herved ud fra, at man for skatteåret 1965-66 viderefører de for skatteåret 1964-65 gældende lempelsesordninger.

Der er en klar sammenhæng mellem spørgsmålet om lempelsen af landbrugets grundskatter og spørgsmålet om vurderingen af landbrugsejendomme i yderzoner m. v., og der kan være grund til at understrege denne sammenhæng allerede nu. Det er nødvendigt, at de to ordninger koordineres, således at deres virkninger ikke modvirker hinanden. Dette lader sig imidlertid også let gøre, uanset hvilke af de ovennævnte alternativer for løsningen af spørgsmålet om vurderingen af landbrugsejendomme i yderzoner m. v., man vælger. Hvis landbrugets lempelsesordning bygges således op, at lempelsen kun angår den landbrugsmæssige værdi, og man for yderzoneejendomme vælger vurdering efter § 14, vil disse landbrugsejendomme få fuld skattelettelse. Hvis man under samme forudsætning vælger vurdering efter § 16 med det resultat, at yderzoneejendommenes merværdi udover landbrugsværdien skal beskattes, vil heller ikke lempelsesordningen fritage for skat af merværdien.